

forudsætter, at Ordene „til Formandens Bals udfordres over Halvdelen af Stemmerne“, ikke udtrykke videre, end at der udfordres absolut Pluralitet, eller at relativ Pluralitet ikke er tilstrækkelig. Det forekommer mig, som ogsaa Udvalget har antaget, at man, i det Tilfælde, at der ikke kunde blive absolut Pluralitet, hellere maatte overlade det til Retten at finde en eller anden Maade, hvorpaa Spørgsmaalet kunde afgjøres, end at give specielle Regler i denne Henseende, der dog vilde blive temmeligt detaillerede.

Justitsministeren: Jeg er ganske enig med den ærede Taler, men jeg troer, at deraf kun følger den Conseqvens, at dette Tillæg ikke bør staae i Loven, da det synes at udelukke den Udvei, som ellers vist vilde vælges af Retten, naar saadanne Tilfælde skulde indtræffe, at der var lige mange Stemmer. Lovudkastet gaar vistnok ud fra, at der i Reglen fordres absolut Pluralitet; det er ikke udtalt, netop fordi denne Banskellighed kunde indtræffe, og man ikke gjerne vilde udelukke den Mulighed, at en saadan Forening kunde finde Sted om de forskjellige Maader, hvorpaa man kunde komme ud af Sagen, naar det Tilfælde indtraf, at der var lige mange Stemmer; thi i saadanne Tilfælde kan det dog neppe siges, at der findes absolut Pluralitet Sted, ligesom man dog paa ingen Maade da kan anvende de af Udvalget foreslaaede Ord, at der skal være over Halvdelen af Stemmerne.

Schouw: Det er dog vistnok nødvendigt, naar man ikke skal ledes til en urigtig Mening i denne Henseende, at der kommer til at staae, at der udfordres absolut Pluralitet, eller paa Dansk „Halvdelen af Stemmerne.“ Dette kan naturligviis vel ikke gælde, naar det Tilfælde skulde indtræffe, at der blev f. Ex. 6 Stemmer mod 6; men Hovedreglen er dog, at der skal

være over Halvdelen af Stemmerne, og ikke blot de fleste Stemmer.

Dahl: Det forekommer mig, at det maaskee vilde være det Rigtigste at overlade Afgjørelsen af saadanne Spørgsmaal til Retten selv, og ikke tage Bestemmelser derom her; saaledes troer jeg Sagen maaskee bedre vilde naae sit Maal. Viste det sig saa siden, at Retten ikke kom til et saadant Resultat, som Rigsdagen maatte ansee for at være det Rette, saa kunde det jo altid staae en tilkommende Rigsdag frit for, at gribe ind og træffe Foranstaltninger, og give den Lov, som den maatte i saa Henseende antage for at være rigtig. Jeg skulde derfor ogsaa formene, at det var bedre at udelade saadanne Bestemmelser, og navnlig Bestemmelserne i §§ 6 og 7. Naar Udvalget har foreslaaet, at Ordene „navnligen med“ skulde ombyttes med „saasom af“, saa forekommer det mig, at det vil være en Udvidelse af Retten til at kunne lukke Dørene, og det synes mig ikke at være rigtigt eller hensigtsmæssigt. Det Ordinaire skal jo være det, at Retten holdes for aabne Døre; deri bestaaer Offentligheden, og den troer jeg, man skal indskrænke saa lidet som muligt, og derfor bør man hellere holde sig til de Udtryk, som staae i Udkastet, hvorefter det ikke vil kunne skee uden i Anledning af Landets udvortes Forhold, hvor man vilde ønske, at Dørene ikke bleve aabnede.

Stoleforstander Sørensen: Jeg vilde blot yttre mig i Henseende til Udvalgets Forslag til § 5, som der blev udtalt af den ærede Taler, at jeg vilde foretrække Redaktionen i Lovudkastet for det Forslag, der er stillet af Udvalget, idet jeg mener, at det er en Regulativbestemmelse, som jeg mener man kan passende overlade til Rettens Medlemmer selv at vedtage det Fornødne om.